

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 6 Μαΐου 2010 — ADV Allround Vermittlungs AG υπό εκκαθάριση κατά Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Υπόθεση C-218/10)

(2010/C 221/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation

Καθού: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', έκτη περίπτωση, της «έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση»⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία 77/388) [μετέπειτα άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της «οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας», ως είχε έως τις 31.12.2009, στο εξής οδηγία 2006/112], την έννοια ότι ο όρος «διάθεση προσωπικού» περιλαμβάνει και αυτοαπασχολούμενο, μη εξαρτώμενο από τον παρέχοντα υπηρεσίες επιχειρηματία, προσωπικό;
- 2) Έχουν το άρθρο 17, παράγραφος 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', παράγραφος 3, στοιχείο α', το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388 [νυν άρθρο 167, άρθρο 168, στοιχείο α', άρθρο 169, στοιχείο α', άρθρο 178, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112] την έννοια ότι με τις εθνικές διαδικαστικές διατάξεις πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια, ώστε η δυνατότητα φορολογήσεως και η φορολογική υποχρέωση για μια και την αυτή παροχή υπηρεσιών να κρίνεται κατά τον ίδιο τρόπο ως προς τον παρέχοντα τις υπηρεσίες και ως προς τον λήπτη των υπηρεσιών, ακόμη κι όταν για αμφότερες τις επιχειρήσεις αρμόδιες είναι διαφορετικές φορολογικές αρχές;

Μόνο στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως ως προς το δεύτερο ερώτημα:

- 3) Έχουν το άρθρο 17, παράγραφος 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', παράγραφος 3, στοιχείο α', το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388 [εν τω μεταξύ: άρθρο 167, άρθρο 168, στοιχείο α', άρθρο 169, στοιχείο α', άρθρο 178, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112] την έννοια ότι η προθεσμία, εντός της οποίας ο λήπτης των υπηρεσιών μπορεί να προβάλει αξίωση εκπτώσεως για ληφθείσα παροχή, δεν μπορεί να λήξει, πριν κριθεί με οριστική απόφαση το ζήτημα της δυνατότητας φορολογήσεως και της φορολογικής υποχρεώσεως σε σχέση με τον παρέχοντα υπηρεσίες επιχειρηματία;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landgericht Baden-Baden (Γερμανία) στις 10 Μαΐου 2010 — Ποινική δίκη κατά Leo Apelt

(Υπόθεση C-224/10)

(2010/C 221/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Baden-Baden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Εισαγγελία του Baden-Baden

Εφεσίβλητος: Leo Apelt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι ένα κράτος μέλος —λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 5, στοιχείο α, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ⁽¹⁾, σύμφωνα με το οποίο η άδεια για την κατηγορία Δ χορηγείται μόνο στους οδηγούς που είναι ήδη κάτοχοι άδειας για την κατηγορία Β— να αρνηθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 8, παράγραφοι 2 και 4, της ίδιας οδηγίας, να αναγνωρίσει την ισχύ άδειας οδήγησης που εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος και καλύπτει τις κατηγορίες Β και Δ —ιδίως ως προς την κατηγορία Δ— όταν στον κάτοχο της άδειας αυτής χορηγήθηκε η άδεια οδήγησης της κατηγορίας Β πριν τη δικαστική ανάκληση της άδειας οδήγησης που έλαβε χώρα στο πρώτο κράτος μέλος, η άδεια όμως της κατηγορίας Δ χορηγήθηκε μετά τη δικαστική ανάκληση και μετά την πάροδο της επιβληθείσας συγχρόνως με αυτή περιόδου προσωρινής απαγόρευσης χορήγησης νέας άδειας;

2) Για την περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Δύναται το πρώτο κράτος μέλος να αρνηθεί την αναγνώριση της προαναφερθείσας άδειας οδήγησης — ιδίως όσον αφορά την κατηγορία Δ — κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ ⁽²⁾, σύμφωνα με το οποίο ένα κράτος μέλος αρνείται να αναγνωρίσει σε πρόσωπο από το οποίο αφαιρέθηκε, στο έδαφός του, άδεια οδήγησης, την ισχύ άδειας οδήγησης που έχει εκδώσει άλλο κράτος μέλος, όταν το δικαίωμα οδήγησης της κατηγορίας Β χορηγήθηκε στις 1.3.2006 και αυτό της κατηγορίας Δ στις 30.4.2007 και η άδεια εκδόθηκε στις 30.4.2007;

(¹) Οδηγία 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1).

(²) Οδηγία 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 403, σ. 18).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 10 Μαΐου 2010 — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, ως καθολικός διάδοχος του Jose Bernal Fernandez κατά Familienkasse Nürnberg

(Υπόθεση C-225/10)

(2010/C 221/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Nürnberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro και Dolores Verdun Espinosa, ως καθολικός διάδοχος του Jose Bernal Fernandez

Καθή: Familienkasse Nürnberg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 77, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν χορηγούνται εκ μέρους του πρώην κράτους απασχολήσεως οικογενειακά επιδόματα που προβλέπονται για τους δικαιούχους συντάξεως

γήρατος, αναπηρίας, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη δυνάμει της νομοθεσίας περισσότερων κρατών μελών (λεγόμενοι δικαιούχοι διπλής συντάξεως ή πολλαπλών συντάξεων) και των οποίων οι συντάξεις οφείλονται κατά τη νομοθεσία του πρώην κράτους απασχολήσεως (συντάξεις οφειλόμενες κατά την εθνική νομοθεσία), όταν στο κράτος κατοικίας προβλέπεται αντίστοιχη υψηλότερη παροχή η οποία όμως δεν συμβιβάζεται με άλλη παροχή που επέλεξε ο ενδιαφερόμενος έχοντας δικαίωμα επιλογής;

2) Έχει το άρθρο 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 την έννοια ότι δεν χορηγούνται εκ μέρους του πρώην κράτους απασχολήσεως οικογενειακά επιδόματα στα ορφανά αποθανόντων μισθωτών ή μη μισθωτών που είχαν υπαχθεί στις νομοθεσίες πολλών κρατών μελών, για τα οποία (ορφανά) υπάρχει πλασματικό δικαίωμα συντάξεως ορφανών κατά τη νομοθεσία του πρώην κράτους απασχολήσεως (συντάξεις δυνητικώς οφειλόμενες κατά την εθνική νομοθεσία), όταν στο κράτος κατοικίας προβλέπεται αντίστοιχη υψηλότερη παροχή η οποία όμως δεν συμβιβάζεται με άλλη παροχή που επέλεξε ο ενδιαφερόμενος έχοντας δικαίωμα επιλογής;

3) Ισχύει το ίδιο και σε σχέση με παροχή υπαγόμενη στα άρθρα 77 και 78 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, η οποία προβλέπεται μεν στο κράτος κατοικίας των τέκνων, δεν υφίσταται όμως δυνατότητα επιλογής ως προς αυτήν;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149, σ. 2).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Nanterre (Γαλλία) στις 12 Μαΐου 2010 — Société Tereos — Union de coopératives agricoles à capital variable κατά Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Υπόθεση C-234/10)

(2010/C 221/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Nanterre